

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010993
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7219010993.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osífa a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovcej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2023, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 1.12.2022 sp. zn. 7T/33/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e/ Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému A. B., nar. X.X.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX, E., podľa § 276 ods.3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j/, písm.k/, § 38 ods.2, § 39 ods.1 Tr.zák. ukladá trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 Tr.zák. s použitím § 51 ods.1, ods.2 Tr.zák. obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr.zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu najmä v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 33/2019 zo dňa 1. 12. 2022 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods.1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 24.03.2011 na F. G. C. H. na I. J. E. X H. C. ako osoba konajúca v mene daňového subjektu A. B. podal daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie roku 2010, v ktorom neuviedol príjem:

- z predaja nehnuteľnosti uvedenej na LV č. XXXX, ktorou je A. H. XXX-X so súpisným číslom XXX, K. E. XXX/XX, katastrálne územie J. K. L., D.: J. K. L., okres C. - D., vedený správou katastra C. - D. vyplývajúce z kúpnej zmluvy zo dňa 09.11.2009 uzavretej medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim A. B. v sume 365,551,35 €, ktoré boli predávajúcemu pripísané na účet B. XXXX XXX XXXX XXXX postupne v dňoch 13.01.2010 v sume 130.000,- €, 22.01.2010 v sume 9.000,- €, 03.03.2010 v sume 50.000,- € a 04.03.2010 v sume 50.000,- €

- z predaja nehnuteľnosti uvedenej na LV č. XXXX, ktorými sú bytové domy so súpisným číslom 765, na parcelách č. XXXX/X, XXXX/X M. XXXX/X, katastrálne územie E., obec E., D. C. - D., H. B. C. C. - D., vyplývajúcej z kúpnej zmluvy zo dňa 04.02.2010 uzavretej medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim A. B. v sume 185.000,- €,

a to aj napriek tomu, že príjmy z predaja týchto nehnuteľností mali byť predmetom podaného daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby daňového subjektu A. B. za rok 2010, čím takto skrátil daň za zdaňovacie obdobie roku 2010 v celkovej výške 28.353,77 €.

Obžalovanému za to bol podľa § 276 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr.zák, uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 51 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. bol obžalovanému výkon trestu podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h) Tr.zák. súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu najmä v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. súd poškodeného F. G. C., N. E. X, C. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B., a to čo do výroku o vine a treste. V písomných dôvodoch odvolania odôvodneného prostredníctvom obhajcu uviedol, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne, a to v neprospech obžalovaného. Pri rozhodovacej činnosti nebral do úvahy absenciu úmyslu obžalovaného skrátiť daň. Pre spáchanie tohto trestného činu vyžaduje totiž Trestný zákon úmyselné zavinenie, a teda páchatel' musí vedieť o nezákonnosti svojho konania a to musí chcieť, prípadne musí byť s týmto uzročený. Nemožno teda v trestnom konaní iba mechanicky a bezmedzne preberať závery daňových orgánov z uskutočnenej daňovej kontroly uskutočnenej F. G. H. C.. Je totiž nespochybniteľné, že nie každý daňový delikt je zároveň trestným činom, a to či už z dôvodu výšky rozdielu dane zistenej pri daňovej kontrole, alebo predovšetkým z dôvodu otázky zavinenia páchatela daňového deliktu. Podstatným z hľadiska trestného konania je skutočnosť, že súdy nie sú viazané výsledkom daňovej kontroly, ale naopak posudzujú otázku skrátenia dane a poistného, resp. ich rozsahu samostatne. Protokol z daňovej kontroly tvoriaci obsah súdneho spisu je listinný dôkaz, ktorý je nutné hodnotiť v súvislosti s vykonaným dokazovaním. Obžalovanému z trestného činu skrátenia dane a poistného v rámci trestného stíhania nič nebráni navrhovať vykonanie aj takých dôkazov, ktoré neboli pôvodne v daňovom konaní známe, pričom tieto nové dôkazy sú v rámci trestného konania vyhodnocované samostatne a nezávisle od záverov daňového konania. Výsledkom trestného konania môže byť teda aj rozhodnutie o oslobodení obvineného, hoci pôvodne výsledky daňovej kontroly (konania) naznačovali opak. Pre vyodenie trestnej zodpovednosti je potrebné bez akýchkoľvek pochybností dokázať aj subjektívnu stránku tohto trestného činu a zohľadniť aj prípadný omyl daňového subjektu, resp. neskôr obžalovaného ohľadom noriem daňového práva. Je teda nevyhnutné dokázať obžalovanému, že vedel, že určitým jeho konaním dochádza k skráteniu jeho zákonnej povinnosti vo vzťahu k daniam, resp. odvodom a bol s takýmto následkom minimálne uzročený. Obžalovaný nadobudol nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX k. ú. E. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24.7.2008, ktorej vklad bol povolený dňa 3.9.2008. Správca dane, orgány činné v trestnom konaní, ako aj prvostupňový súd pri posudzovaní zavinenia obžalovaného nebrali do úvahy, že opatrením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. XX XX/XX zo dňa 24.1.2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.02.2003, bol udelený súhlas vo veci úpadcu K. F. E. - O., so sídlom v E., IČO: XX XXX XXX, aby spoločnosť M. - A. B., L. XXX, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX nadobudla do svojho vlastníctva za kúpnu cenu 30.000,- Sk stavbu, ktorá nebola zapísaná na liste vlastníctva úpadcu, nakoľko sa jednalo o stavbu bez stavebného povolenia a na cudzom pozemku. Stavba bola vedená v účtovníctve úpadcu pod číslom XX-XXXXXXXXXXXX (C.). Kúpna zmluva bola následne dňa 28.2.2003 uzatvorená a kúpna cena 30.000,- Sk bola zaplatená dňa 28.2.2003. Dňa 10.4.2003 uzavrela spoločnosť M. - A. B., L. XXX, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX ako predávajúca a obžalovaný A. B. ako kupujúci Kúpno-predajnú zmluvu, na základe ktorej tento nadobudol za cenu 50.000,- Sk hore uvedenú stavbu bez stavebného povolenia a na cudzom pozemku s tým, že kúpna cena bola zaplatená dňa 10. 4. 2003. Až iniciatívou obžalovaného ako vlastníka dotknutej nehnuteľnosti (žiadosť vlastníka o určenie a pridelenie súpisného čísla zo dňa

18.1.2006) bolo obcou E. dňa 7.3.2006 vydané potvrdenie podpísané starostom obce, že stavba - P., bola postavená na parcelách XXXX/X, XXXX/X M. XXXX/X v roku 1968, a to so súpisným číslom XXX. Na základe potvrdenia obce bola uvedená stavba neskôr zapísaná na LV č. XXXX k. ú E. ako budova súp. č. XXX postavená na pozemku par. č. XXXX/X, budova súp. č. XXX postavená na pozemku par. č. XXXX/X, budova súp. č. XXX postavená na pozemku par. č. XXXX/X. Následná kúpna zmluva zo dňa 24.7.2008, ktorej vklad bol povolený dňa 3.9.2008 teda už len deklarovala faktický stav. K jej akceptovaniu pristúpil obžalovaný s vedomím, že takto dôjde k zosúladieniu skutkového stavu so stavom právnym. K zaplateniu kúpnej ceny a k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti však došlo preukázateľne už dňa 10.4.2003. Toto všetko sa udialo so súhlasom súdu, keď krajský súd svojím opatrením sp. zn. XX/XX/XX zrušil svoje predchádzajúce opatrenie zo dňa 24.1.2003. Obžalovaný pri svojom konaní vychádzal z vyššie uvedeného skutkového stavu, preukázateľne nekonal v úmysle skrátiť daň. Všetky vyššie uvedené tvrdenia a argumenty boli správcovi dane zo strany obvineného podložené listinnými dôkazmi a tvoria obsah trestného spisu. Výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola verifikovaná výpoveďou svedka Q. P. P., ktorý ozrejmil nadobudnutie stavby v obci E. obžalovaným v roku 2003, a to v rámci konkurzu poľnohospodárskeho družstva, ktorého bol správcom. Svedok P. logicky a zrozumiteľne ozrejmil súdu skutočnosť, že k predmetnej nehnuteľnosti v danom čase (teda v roku 2003) nebol vydaný list vlastníctva a napriek tomu sa táto nehnuteľnosť mohla nachádzať v konkurznej podstate úpadcu a tak mohla byť riadne so súhlasom Krajského súdu v Košiciach odpredaná obžalovanému. Svedok P. taktiež potvrdil skutočnosť, že opätovný odpredaj nehnuteľnosti v roku 2008 obžalovanému bol realizovaný len za účelom zosúladienia právneho stavu so stavom skutkovým. Svedok potvrdil, že obžalovaný sa mohol v dobrej viere považovať za vlastníka nehnuteľnosti už od roku 2003. Svedok teda verifikuje vyjadrenie obžalovaného, že tento v dobrej viere ako vlastník investoval do predmetnej nehnuteľnosti v obci E. viac ako 8 miliónov SK, a to napriek tomu, že nehnuteľnosť nebola zapísaná na liste vlastníctva. Obhajoba v priebehu prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa bez pochybností preukázala, že obžalovaný zhodnotil predmetnú nehnuteľnosť, pričom nebol jej vlastníkom. Tieto skutočnosti však nemohli byť preskúmané správcom dane, keďže obžalovaný ich počas daňového konania správcovi dane spočiatku nepredložil, berúc do úvahy, že je oslobodený od dane z dôvodu splnenia 5 ročnej lehoty vlastníctva nehnuteľnosti. Prvostupňový súd zhodnotenie nehnuteľnosti pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy. Ak aj v danom prípade došlo k daňovému deliktu (daňové odvolacie konanie nebolo uskutočnené iba z formálnych dôvodov a jeho záver by pravdepodobne bol bez nálezu rozdielu dane), obhajoba má za to že obžalovaný nekonal v úmysle krátiť daň z príjmu, a tak nemohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu skrátenia dane a poistného podľa § 276 Tr. zák. Na obžalovaného je vedená z titulu daňového dorubu daňová exekúcia vo výške 28.353,77 eur plus príslušenstvo. Už tento fakt je sám o sebe viac než dostatočným trestom za to, že sa iba riadil uznesením Krajského súdu v Košiciach, že predmetnú nehnuteľnosť v obci Čaňa nadobudol riadne v roku 2003 a nie až v roku 2008.

Na základe vyššie uvedených skutočností obžalovaný navrhol, aby krajský súd v celom rozsahu zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T/33/2019 zo dňa 01.12.2022, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., alebo aby odvolací súd rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovaného A. B. oslobodí spod obžaloby okresného prokurátora v plnom rozsahu.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu o vine obžalovaného.

Po podrobnom preskúmaní výroku o treste však krajský súd zistil, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému súdom prvého stupňa v trvaní 3 rokov, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienenčne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov je neprimeraný, a to vzhľadom na nasledujúce skutočnosti.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 1.12.2022 uznal obžalovaného A. B. za vinného zo zločinu skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák.

Prvostupňový súd po vyhodnotenom dokazovaní v odôvodnení rozsudku podrobne poukázal na výpoveď obžalovaného vrátane výpovede svedkov, poškodenej strany a z vyhodnoteného skutkového stavu, na ktorý podrobne poukázal okresný súd, krajský súd vyberá a poukazuje na nasledovné :

Obžalovaný A. B. spáchanie skutku poprel a na svoju obranu uviedol, že bol v presvedčení, že majiteľom nehnuteľnosti sa stal v roku 2003, kedy zaplatil kúpnu cenu. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti bol podaný až dňa 24. 7. 2008, čo podľa obhajoby nezakladá povinnosť zaplatiť daň z príjmu. Bol v domnení, že vlastníkom nehnuteľnosti sa stal už v roku 2003. Preto nezahrnul daň z predaja nehnuteľnosti v roku 2010 do daňového priznania.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že poškodená strana zastúpená I. B. O. si uplatnila vyčíslený daňový nedoplatok vo výške 27.695,25 eur.

Výšku daňového nedoplatku objektivizovali daňoví kontrolóri, ktorí vykonali daňovú kontrolu, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný nebol vlastníkom nehnuteľnosti viac ako 5 rokov. Zo záverov kontroly vyplynulo, že daňový subjekt nebol zo zákona oslobodený od dane z príjmu a jeho povinnosťou bolo v daňovom priznaní za rok 2010 uviesť ako príjem fyzickej osoby aj príjem z predaja nehnuteľnosti.

Z vykonaného dokazovania, výpovede svedka K. R., na ktoré podrobne poukázal okresný súd vyplynulo, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti bol spoločne s obžalovaným A. B.. Na predmetnej nehnuteľnosti boli vykonané rekonštrukčné práce s cieľom zhotoviť bytové jednotky. Išlo o byty, jeden 3 – izbový, jeden 2 – izbový, a jeden 1 – izbový. Všeobecná hodnota predmetných nehnuteľností bola vyčíslená na sumu 319.000,- eur.

Pokiaľ ide o technický stav pred vykonaním rekonštrukcie, k tomu sa znalkyňa vyjadriť nevedela.

Vyššie uvedené skutočnosti objektivizoval protokol o daňovej kontrole, z ktorého vyplynulo, že správca dane s obžalovaným vykonal množstvo ústnych pojednávaní, na ktorých obžalovaný argumentoval, že vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti nadobudol zaplatením kúpnej ceny a nie ako to tvrdí správca dane, zápisom do katastra nehnuteľnosti.

Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1 citovaného zákona vznikajú, menia sa alebo zanikajú vkladom do katastra, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 28 ods. 3 právne účinky vkladu vznikajú na základe právoplatného rozhodnutia okresného úradu o jeho povolení.

Vzhľadom na existenciu právoplatného vkladu do katastra nehnuteľnosti v prospech obžalovaného, na ktoré poukazoval už prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, krajskému súd neostávalo iné, ako uvedenú skutočnosť len zvýrazniť.

V tomto smere za daného skutkového stavu je úplne irelevantné, že obžalovaný bol v domnení, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti sa stáva zaplatením kúpnej ceny.

Krajský súd si tak v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Pokiaľ však ide o výrok o treste, krajský súd konštatuje, že tento sa nestotožnil s výrokom o treste, a to z dôvodu existencie novej skutočnosti.

Z predloženého spisového materiálu mal krajský súd za preukázané, že obžalovaný A. B. – štatutárny zástupca spol. B. K., IČO: XX XXX XXX uhradil vyčísleny daňový nedoplatok vo výške 27.873,72 eur dňa 24. 8. 2023 v plnej výške, čo potvrdzuje rozhodnutie F. G. C. E. XXXXXXXXX/XXXX S. F. XX.X.XXXX.

Takto zistená nová skutočnosť, že obžalovaný nahradil v plnej výške daňový nedoplatok, spolu so skutočnosťou, že od spáchania skutku uplynula dlhšia doba t. j. 13 rokov, dospel krajský súd k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom a povinnosťou v zmysle § 51 ods. 4 písm. h) Tr. zák., spĺňa všetky náležitosti tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Inak napadnutý rozsudok ostal nezmenený.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.